

Szellemben kezdtétek, most testben fejeznétek be?

Gal.3.3: „Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?”

A mai kereszténynek mondott világban három alapvető csoportját különböztethetjük meg a Krisztusban hívőknek. Az elsőbe tartoznak azok, akik valójában nem is keresztények, csak annak mondják magukat. Ők még mindig elveszettek, és sajnos a pokol felé tartanak. Attól, hogy én úrhajósna nevezem magam, még nem leszek asztronauta. A szellemben újjászületett hívőket lehet csak keresztényeknek - krisztusiaknak mondani, akik a szellemükbe valóságosan befogadták Krisztus Szellemét. Ettől krisztusiak. Ez nem a fizikai test vízkeresztése, hanem a belső ember, az emberi szellem bemeitése a mennyei élő vízbe, a Szent Szellem vizébe, ami nem a látható fizikai világban megy végbe.

Ahhoz, hogy ez megtörténjen, meg kell vallanunk a hitünket abban a Jézusban, aki meghalt a mi bűnösségünk miatt, legyőzte a szellemi és a fizikai halált, feltámadt, és amikor befogadtuk Őt a szellemünkbe, eggyé váltunk Vele a halálában és a feltámadásában is. **(Róm.6.4,5)** Ha ezt valaki szívből jövő hittel megvallja, és megteszi Jézust élete urának (hogy ne sátán és a bűn uralkodjon rajta ezután), akkor újjászületik, és bekerül Isten családjába. Itt jön a keresztények második nagy csoportja, akik újjászülettek, de itt meg is állnak. Sajnos ez a csoport - tudatosan, vagy tudatlanul - nem fejlődik tovább, nem növekedik fel a szellemében, úgynevezett csecsemő keresztény korban marad.

1Kor.3.1-3: „Én sem szólhattam néktek, atyámfiai, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. Tejnek italával tápláltalak titeket, és nem kemény eledellel, mert még nem viselhettétek volna el, sőt még most sem viselhetitek el: Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é, és nem ember szerint jártok-é?”

Ez a szellemileg fejletlen csoport testi módon él, vagyis az érzékszerveire, az érzelmeire és az értelmére támaszkodik, nem különbözve a többi pogány (szellemében halott) embertől, és azok életvitelétől. Sajnos a kereszténységet is ezen a testi szinten élők, soha nem vezeti őket Isten Szelleme - nem is értik, miről beszélnek nekik. Ráadásul soha nem jártak még hitben és szeretetben, mert ezek szintén Isten szellemi ajándékai, és a szellemi birodalomban működnek. A hitük és a szeretetük testi, vagyis amire vágnak, ami jó nekik, abban hisznek, és azt szeretik igazából. Ez a szellemi sötétség, vagy szellemi érzéketlenség szintje, ahol kénytelenek az emberek az értelmükre, a tanult és megtapasztalt dolgokra támaszkodva testi szinten élni az életüket. Gyakorlatilag ez a vallásos kereszténység szintje.

A keresztények harmadik csoportja pedig az, amelyik újjászületett a szellemében, és elkezdett növekedni a belső emberben. Elkezdte kifejleszteni a szellemi érzékenységet, és ha nem is sikerül mindenkor, de igyekszik Isten szellemi vezetésében élni. **(Róm.8.14)** Ha nem is jutott el a tökéletességre - sokszor eltéveszti a vezetését, visszacsúszik a testi szintre -, de legalább jó úton halad előre. **(1Kor.2.9-15)**

Most térjünk vissza a Galatákhoz írt levélre. Ez a levél látszólag arról szól, hogy Pál apostol figyelmezteti a gyülekezetet, mert a kegyelem evangéliumától visszafordultak a törvényhez. De valójában ez csak annak a következménye volt, hogy az újjászületés után nem növekedtek a szellemi érzékenységükben, a szellemi vezetésükben. Megmaradtak a testi keresztények csecsemő szellemi szintjén, pontosan úgy, mint a korintusbeliek.

Gal.5.15,16: „Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszék. Mondom pedig, szellem szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.”

A Szent Szellem nem tudta vezetni őket, mert Ő csak Szellemből szellembe jelenti ki nekünk a dolgokat. Viszont ezen a testi szinten, ha keresztény - vagy kereszténynek mondott - módon akartak élni, valamilyen vezetésre mégis szükségük volt. Ezért aztán visszanyúltak a törvényhez, a törvény előírásaihoz, kicsit belekeverve Krisztust, az Ő feltámadását, és kialakítottak maguknak egy új rendszert, egy új vallást, egy új dogmát.

Ezt ma is látjuk a vallásos keresztény egyházakban, nagy tömegeket vezetnek vallási előírások, keresztény törvények és hagyományok alapján. Ez nagyrészt az ószövetségi törvényekből és az újszövetségi írásokból összemixelt utasítások elegye, néhány keresztény szolgáló elveivel megfűszerezve. De sajnos nincs benne Isten Szelleme, akit Jézus maga helyett küldött a mennybemenetel után, hogy Vele egy bensőséges kapcsolatban minden egyes helyzetre aktualizált vezetést tudjunk venni Tőle.

Tehát az alapvető gond nem azzal van, hogy feladták a kegyelem evangéliumát, visszafordulva a törvényekhez, hanem megálltak a szellemi növekedésben, megragadtak a testi, értelmi szinten, ezért nem tudta Isten a szellemükben vezetni őket. De mégis, ha már keresztények voltak, valamiképpen meg akarták magukat különböztetni a pogányoktól, és mihez tartás végett az értelmi, testi szinten alakítottak ki maguknak egy új törvényrendszert (vegýtve a Mózesi törvényekkel). Ez a testi szintű kereszténységük következménye volt.

Viszont ha egy keresztény megmarad ezen a testi, érzéki, értelmi szinten, akkor könnyen áteshet a ló túlsó oldalára. Mivel mi azt hangsúlyozzuk neki, hogy nincsenek törvények, mert minden kegyelemből van, ráadásul a törvény kötöttsége okozta minden problémáját, és most végre felszabadult a törvény előírásai alól, ezért szabadon azt tehet, amit akar, akkor igazán nagy bajba kerülhet. Vannak más szellemi törvények is (pl. vetés és aratás), a sátán is a szellemi világban működik, de a Mózesi törvény se lett leselejtezve, csak az ószövetség időszaka ért véget.

A törvényről Pál is azt mondta, hogy szent, igaz és jó (**Róm.7.12**), Jézus pedig arról beszélt, hogy nem a törvény eltörlése miatt jött, hanem hogy betöltse azt (**Mát.5.17**). A törvény nem eltörölve lett, hanem a szívünkbe, a szellemünkbe került áthelyezésre az újjászületés által. (**Zsid.8.10**) A természetünké válik, és ha szellem szerint járunk, automatikusan betartjuk az előírásait. A törvény az ószövetségben a zsidó népnek is segítségére volt, és nekünk is segít a

belső vezetés által elkerülni az ördög csapdáit. A törvénnyel csak az volt a baj, hogy rosszul kezelték, rosszul értelmezték, és ítélezésre használták.

Tehát a szemünket le kell venni a törvény elleni küzdelemről, és a szellemi felnövekedés, a szellemi vezetés, a szellemi érzékenység kialakítása felé kell fordítani. Minden a szellemi világban dől el. Isten Igéje is Szellem és élet (Ján.6.63), a szellemi birodalomban működik, ott fejti ki hatását. Isten ereje is a szellemi világból hatol be a fizikaiba, és változtatja meg a dolgok menetét. Ez az Ő akarata, hogy ezen a szinten tudjunk Vele együttműködni! Amit a szellemi újjászületéssel kezdtünk, a szellemi felnövekedéssel folytassuk, és a Szellem vezette élettel fejezzük is be!

Gal.5.25: „Ha Szellem szerint élünk, Szellem szerint is járjunk.”